

NED. TANDHEELKUNDIG GENOOTSCHAP.

HANDELINGEN VAN HET NEDERLANDSCH TANDHEELKUNDIG GENOOTSCHAP.— VERSLAG OVER HET JAAR 1921—1922.

Mijnheer de Voorzitter, Mevrouw, Mijne Heeren!

In meer dan een opzicht is het afgelopen jaar een gedenkwaardig jaar geweest.

Behoef ik u nog te herinneren aan de vèrgaande beteekenis van het bezoek onzer buitenlandsche collegae? Eerst Gottlieb uit Weenen, die in een tweetal lezingen even rijk aan inhoud als boeiend van voordracht tot het einde toe onze aandacht gespannen wist te houden. Daarna het bezoek onzer drie Amerikaansche gasten, die in de groote gehoorzaal van het laboratorium voor de Gezondheidsleer van de Universiteit van Amsterdam een even talrijk als aandachtig auditorium tot zich wisten te trekken! Een derde maal waren het de besten onzer Belgische en Fransche confrères, die tot ons kwamen, om ons van hun werk te doen genieten.

Is het ongepast van mij, die weet, wat voorbereiding deze vergaderingen kostten, mij hier de gelegenheid ten nutte te maken, een woord van hulde te brengen aan den Voorzitter, die zich op steeds even bescheiden als nauwgezette wijze van zijn moeilijke taak wist te kwijten?

Gedenkwaardig ook was het jaar om de data, die het ons te herdenken gaf: want wel is het een merkwaardig toeval, dat drie der besten onder ons hun zilveren ambtsjubileum mochten vieren! Dat voorrecht viel achtereenvolgens den heeren Leopold Frank, M. de Boer en J. S. Bruske ten deel. Wij kennen hunnen ijver voor onze zaak — mogen zij ons en het Genootschap nog lang gespaard blijven.

Eén jubileum is den meesten uwer wellicht ontgaan: dat is het jubileum van ons genootschap zelve, dat in de Maartvergadering van het jaar 1921 zijn veertigjarig bestaan vierde. Het

zij mij deswege vergund er thans nog een oogenblik bij stil te staan.

Veertig jaren is het terug, dat het initiatief van de heeren Dr. Th. Dentz, Joh. E. Grevers, G. Dentz, E. A. Becht en Dr. C. L. G. Becht het aanzijn gaf aan ons Genootschap. Met welk een liefde zij hun kind hebben grootgebracht, dat toonen ons de „*Handelingen*” van die jaren, wier wetenschappelijke inhoud aan belangrijkheid niet tenonderdoet voor de verslagen van dezen tijd. Slechts drie der oprichters is het gegeven geweest, dit jubileum mede te vieren, het zijn de heeren Th. Dentz, Grevers en C. L. G. Becht.

Een droeve taak is het voor uwen secretaris, twee onzer te moeten herdenken, die dit jaar de Groote Rust zijn ingegaan. Behoef ik U nog te herinneren aan de ontroering waarmede wij allen hoorden, dat Dr. C. van der Hoeven niet meer was? Ver van ons, in alle stilte is hij ter aarde besteld — ruste hij in vrede. Even onverwacht was het heengaan van den heer H. B. de Jonge Cohen, de oudste der gewone leden van het N. T. G. Vijf en dertig jaren stond hij in zijne gelederen, vijf en twintig jaren heeft hij zijn beste krachten gegeven aan de redactie van ons Tijdschrift.

Beiden zijn zij van ons weggenomen — voor immer.

Ziedaar, mevrouw en mijne heeren, in het kort het lief en leed van ons gezelschap. Moge een volgend jaarverslag slechts blijde herinneringen bij ons terugroepen!

Tot slot nog zij U vermeld de benoeming tot eerlid van de heeren Prof. O. Walkhoff te München, Prof. Ch. Godon te Parijs, Prof. C. N. Johnson te Chicago, de benoeming tot gewoon lid van Mej. Chr. Dullemond te Breda, en tot secretaris van ondergeteekende.

Th. E. DE JONGE COHEN,
1e Secretaris.

VERSLAG VAN DE HONDERD EN VEERTIENDE VERGA-
DERING OP ZATERDAG 11 EN ZONDAG 12 MAART 1922
TE UTRECHT.

Om vier uur opent de voorzitter, de heer Coebergh de vergadering met een woord van welkom aan de buitenlandsche gasten, de heeren *Prof. Dr. O. Walkhoff*, *Dr. A. Körbitz*, en *Dr. V. Andresen*, aan de in grooten getale opgekomen leden, en aan een aantal introducés van het bestuur.

Alsdan is het woord aan *Prof. Walkhoff* te München, die zich er in verheugt in de gelegenheid te zijn, daadwerkelijk van zijne hartelijke gevoelens voor het Genootschap te kunnen getuigen. Zijne voordracht, „Die Entstehung und Behandlung der Hyperästhesie des Zahnbeins” beweegt zich goeddeels op het gebied der histologie — waar spreker groote waarde aan hecht, want juist de structuur der weefsels heeft hem den weg gewezen bij de keuze zijner medicamenten.

Dr. H. de Groot te Utrecht demonstreert een geval van adamantinoma cysticum.

Na een korte pauze is het woord aan *Dr. Vigo Andresen* te Copenhagen, die ons persoonlijk op de hoogte komt stellen van zijne uiterst belangwekkende remineralisatie-proeven. Nog is sprekers arbeid niet volkomen beëindigd, maar de reeds verkregen resultaten zijn van dien aard, dat wij niet dan met de grootste belangstelling het verdere verloop zijner onderzoekingen zullen volgen!

Daarna een korte huishoudelijke vergadering waarin de voorzitter met waardeerende woorden de nagedachtenis huldigt van het overleden lid *H. B. de Jonge Cohen*, die vijf en twintig jaren de redactie voerde van het Tijdschrift voor Tandheelkunde. Tot penningmeester wordt verkozen de heer *J. Griffijn* te Rotterdam, een woord van hartelijken dank richt de voorzitter tot den missionairen functionaris, den heer Leopold Frank. Tot het lidmaatschap wordt uitgenoodigd de heer G. D. Margadant te Amsterdam.

Een gemeenschappelijk souper met onze beminnelijke gasten vormde een waardig besluit van den Zaterdagavond.

Des Zondags is de eerste spreker de heer *J. A. W. van Loon te Utrecht* die eene nieuwe toepassing van den orthodontischen boog in de chirurgie besprak.

Namens *Mej. J. Schuiringa te Utrecht* demonstreerde dezelfde spreker eene kaakprothese, toegepast in een geval van eenzijdige exarticulatie van de onderkaak.

Daarna was het woord aan *Dr. A. Körbitz te Partenkirchen*, wiens lezing het vraagstuk van het statisch evenwicht van den gezichtsschedel behandelde.

Derde en laatste spreker van dezen dag was wederom Prof. Walkhoff, die zijne interessante beschouwingen over de diluviale schedel- resp. kaakresten met tal van fraaie lantaarnplaatjes opluisterde. De discussies werden ingeleid door *Prof. Dr. van den Broek te Utrecht*, die als gast deze lezing bijwoonde.

Omstreeks half drie sloot de voorzitter de vergadering met een woord van hartelijken dank aan allen, die tot het welslagen der beide dagen hebben bijgedragen.

Th. E. DE JONGE COHEN,

1e Secretaris.